

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
Centrala Girona: 972 18 64 00
Centrala Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Santa Eugènia, 42. 17005
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor.
Vicedirector: Carles Ribera.
Directors adjunts: Xevi Sala (Girona), Pepa Masó (Informació General), Joan Ventura (Informació Cultural), Lluís Martínez (Tancament), Jordi Grau (Formats Especials), Ramon Roca (L'Econòmic), Miquel Riera (Presència) i Joan Rueda (Informació Local).
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Joan Armengol (Economia), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano (Política), Carles Sabaté (Societat), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultural), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Torns (Documentació), Antoni Dalmau (Tancament), Susanna Oliveira (Barçakids), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Gemma Busquets (Comunicació), Narcís Genís, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.
Gerència Comercial: Anna Maria Ribas.
Direcció Comercial: Eva Negre (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Maria Àngels Taulats (Setmanaris), Josep Sánchez (El 9) i Carles Gri (Serveis al Lector).
Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Marc Massot (Programari), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny).
Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch.
Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

VOL DIR FER-LES MÉS
TRANSPARENTS, MÉS
PERMEABLES ALS CANVIS

Francesc
Torralba

Director de la Càtedra
Ethos de la URL

Reinventar les institucions

Les institucions pateixen una profunda crisi de credibilitat. Algunes més que d'altres. És evident que les institucions polítiques, financeres i de justícia no estan en la mateixa situació que les institucions socials, educatives o sanitàries, però, poc o molt, totes estan sotmeses a una profunda crisi de confiança. Emergeix un ciutadà aïnstitucional, cada cop més crític envers les institucions, més cansat de les seves dinàmiques i de la seva opacitat. És habitual sentir criticar les institucions i sembla políticament correcte articular un discurs antiinstitucional que es presenta com a exemple de progrés i d'innovació. I, no obstant això, necessitem institucions per a poder desenvolupar-nos socialment, políticament, culturalment, religiosament. Sense institucions no hi ha país. El país no és un aplec d'individualitats; és una xarxa complexa i polivalent de persones i d'institucions, un teixit molt divers d'organitzacions i de comunitats humanes que s'ubiquen entre l'Estat i l'individu. Quan els estats són sòlids, no necessiten institucions fortes, però quan els estats són febles, calen institucions sòlides que expressin la vitali-

tat i la força de la gent, la seva capacitat d'innovació i de transformació, també la seva singularitat i idiosincràsia.

ÉS EVIDENT QUE LA CRISI institucional té les seves raons. Des de la monarquia fins a l'ajuntament de poble hi ha raons per deixar de creure en les institucions. La llista dels arguments és infinita, però cal repetir-ho: necessitem institucions. Cal, però, reinventar-les. Els canvis socials no arriben per generació espontània. Les millores en el terreny educatiu, tampoc. Calen persones que s'impliquin en les institucions, que estiguin disposades a donar-hi els millors anys de la seva vida, a posar-hi el talent, per tal de contribuir a millorar la realitat social, cultural, educatiu-

Des de la monarquia fins a l'ajuntament de poble hi ha raons per deixar de creure en les institucions. Cal reinventar-les

va. L'individualisme condueix a la paràlisi com el relativisme al darwinisme dels més forts. Solitàriament és impossible canviar la realitat. Cal fer xarxa, cal fer estructura, cal organització i distribució de rols i de funcions. Vivim en un país amb institucions afeblides i no em refereixo solament a les de l'administració pública, també a les que neixen de la denominada societat civil.

REINVENTAR LES INSTITUCIONS vol dir fer-les més transparents, més flexibles, més permeables als canvis socials, més crítiques i profètiques, menys burocràtiques, més eficients i rendibles. Significa distribuir les persones en virtut de les seves capacitats i no per criteris d'afinitat familiar o ideològica. Reinventar-les és la manera de salvar-les, de generar noves adhesions, vinculacions sòlides i, a la vegada, que la saba nova pugui aportar el seu talent. Hi ha, lògicament, por: por de perdre el rol, por dels escenaris de futur; por de perdre les lleialtats bàsiques per a poder seguir.

UNA SOCIETAT JUSTA, dient-ho a la manera del filòsof francès Paul Ricoeur, requereix persones justes i institucions justes. Moltes persones no contempen les institucions com a espai de realització personal. Més aviat les veuen com a formes de vinculació laboral per assegurar el *modus vivendi*. Quan les institucions milloren qualitativament la societat, quan són font de progrés social, els col·laboradors hi veuen alguna cosa més que una forma de guanyar-se el pa; hi veuen un mode de realització humana, d'esdevenir plenament humans.

La columna

Maria Mercè
Roca

Encara que costi

La primera persona que em va ensenyar català va ser la meua mare, a casa; la segona la Maria Verdaguer, de Figueres, per correspondència; la tercera en Salvador Sunyer, a la Casa de Cultura de Girona. Si els mestres que tenim som bons, si són bones persones, si creuen en nosaltres, ens deixen empremta i ens fan millors. Per anys que passin jo no podré oblidar mai les vegades que em va ajudar amb paciència i simpatia –ell era dependent de farmàcia i jo treballava a la Cambra de Comerç d'administrativa– a resoldre els misteris de la gramàtica que jo trobava complicats.

En Salvador Sunyer és una persona excepcional. L'Ajuntament de Salt, d'on

En Salvador Sunyer és una persona excepcional

va ser el primer alcalde quan el poble va recuperar la independència, ha tingut la idea de fer d'aquest 2014 l'Any Sunyer. Anirà molt bé perquè els més grans ens podem sumar a l'homenatge, i els més joves tindran l'oportunitat de conèixer aquest home honest i treballador, intel·ligent i coratjós, que ha defensat incansablement la nostra llengua i el seu poble i que ara ens empeny a treballar junts per decidir el futur. Estarà molt bé que els joves, que necessiten bons models, que la vida d'en Salvador Sunyer (90 anys, diputat al Parlament, senador, poeta, activista cultural) té encara ara com a principi allò de "fes el que hages de fer, encara que costi" i que, parlant de l'educació que li van donar, la lloa dient que "em van fer pujar dret". Que sàpiguen que aquest home excepcional ha intentat sempre entendre els altres i que per això els ha escoltat molt. Que afirma que ha tingut una vida molt plena, fantàstica, i en dona gràcies a Déu; que diu que el primer sempre és la família i que explica que la seva dona, la Maria Carme Bover, és una part fonamental de la seva vida, que li ha d'agrair moltes coses, i assegura que "no faig res sense consultar-li".

Benvingut sigui aquest Any Sunyer. Al llarg d'aquests mesos tindrem ocasió de fer-li avinent la nostra estima i el nostre respecte.

EL DIBUIX

Fer

